

Animal welfare, etológia és tartástechnológia

Animal welfare, ethology and housing systems

Volume 7

Issue 4

Különszám

Gödöllő
2011

FAJTATELJESÍTMÉNY ÉS TAKARMÁNYOZÁS A JUHTENYÉSZTÉSSEN

Bedő Sándor

Szent István Egyetem, Állattenyésztési Intézet

H-2103 Gödöllő, Hungary

salvana@enternet.hu

Összefoglalás

A juhot világszerte tenyésztik az északi hideg éghajlattól a délszaki sivatagi körülményekig, különböző, a mostoha vagy a kedvező körülményekhez alkalmazkodó fajtákat használva. A juh egyik legrégebben domesztikált állat, de a különböző tartási körülményekre legjobban reagáló faj. A juhtenyésztés szorosan kötődik a legelőhöz a fajtától függetlenül. A primitív gyenge húsminőségű fajták mellett (melyeket a déli országokban tenyésztettek), számos kultúr fajtát/genotípust tenyésztettek ki, melyek alkalmasak hús-, tej- vagy gyapjútermelésre. Hazánkban a legelőgazdálkodás nagyon rossz állapotban volt és van. Egy hektár legelőn csupán 0.5-1 tonna takarmány termelődik, ami nagyon kevés számú juh eltartására elegendő. Hazánk Európában az egyetlen ország, ahol a juhállomány mintegy 90%-a a merinó fajtához tartozik. Az úgynevezett „magyar merinó” ma már alig fordul elő, hiszen az egész állományt a német húsmerinóval nemesítették, így csak „hazai merinó” fajtáról beszélhetünk. Az ok, amiért a merinó maradt az uralkodó fajta az, hogy 50 kipróbált fajtából csak a merinó élte túl kellő számban az országban uralkodó környezeti körülményeket. A hazai merinótenyésztés igen jelentős. Mindazonáltal, takarmányozásukat a téli időszakban (130-150 nap) a nagyobb szárazanyag-tartalmú (25-30%) kukorica növény szilázsra és szénára, lehetőleg a fehérjében is gazdag lucernaszénára, kell alapozni a jó teljesítmény elérése érdekében. Kétségtelen tény, hogy a juhok ma nagyobb testtömegűek, mint a múlt században és nagyobb a teljesítményük is. A juhtenyésztésben az újabb kutatás főként a genetikai kérdésekre összpontosul, miközben a takarmányozási körülmények gátolhatják a genetikai lehetőségek kibontakoztatását.

Breed performance and nutrition in sheep husbandry

Abstract

Sheep has been bred worldwide from the north cold climate as far as the tropic desert conditions using different breeds adaptable to adverse or favourable conditions. Sheep were among the first animals to be domesticated, but being the most responsive species to the different keeping conditions. Sheep husbandry is closely bond to the

grazing pastures irrespective of breed. Beside the primitive breeds with poor meat quality (bred in the southern countries), several culture breeds/ genotypes have been bred out suitable for meat, milk or wool production. In Hungary pasture management has been and is still in rather bad status. Only 0.5-1 tons forage is yielded per hectare sufficient to maintain sheep in a very small number. In Europe Hungary is the only country where around 90% of the sheep herd belongs to the Merino breed. The so called “Hungarian Merino” occurs scarcely nowadays, since its whole herd has been improved by the German Mutton Merino, so we can only speak of a “domestic Merino” breed. The reason why the Merino has remained the predominant breed here is that among 50 breeds tried out only the Merino could have survived in sufficient number the environmental conditions prevailing in the country. The breeding of merinos is very considerable in Hungary. Notwithstanding, their nutrition in wintertime (130-150 days) is to be based on maize silage and hay of higher dry matter content (25-35%), preferably alfalfa hay abundant also in crude protein, in order to achieve good performance. It is undeniable fact that sheep have bigger body weights today than in the past century and their performance is also better. Recent research in sheep breeding is mainly focused on genetic issues meanwhile nutritional conditions may hinder the putting forth of the genetic potentialities.